

مرغ و عقاب

- Ann Nduku
- Wiehan de Jager
- Marzieh Mohammadian Haghghi
- 3
- فارسی fa

روزی روزگری، مرغ و عَبْدِه هم دوست بودند. آنها در صلح و صفت همه
ی پرنده‌گان دیگر زندگی می‌کردند. هیچکدام از آنها نمی‌توانست پرواز کند.

یک روز، قحطی و خشکدلی زمین را فرا گرفت. عَذَب مجبور بود مدافعت زلیدی را برای پیدا کردن غذا راه برود. او خیلی خسته گزگشت. عَذَب گفت "لَبِيد راه آله‌نتری برای سفر وجود داشته گشَد"!

بعد از یک شب خواب راحت، مرغ فکر هوشمندانه‌ای داشت. او شروع به جمع کردن پرهی ریخته شده از تهم دوستان پرنده اش کرد. سپس گفت، "باید تهم پره را به هم بدوزیم روی پرهی خودهن. نشید این کر ملفرت کردن را آنقدر کند".

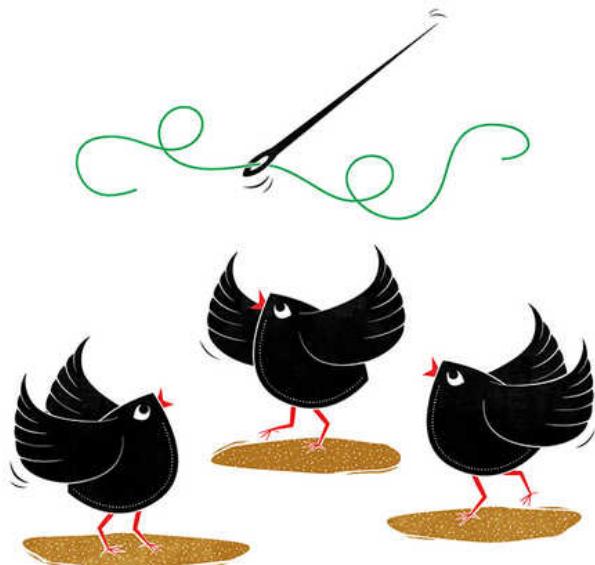

عَذْبَ تَنَّهْ كَسِي بُودَ كَهْ دَرَ روْسَه سُوزَنْ دَاشَتْ، بَلْ بَرَايَنْ أَولَ اوْ شَروعَ بَهْ دَوْخَتنَ كَردْ. اوْ بَرَايَ خَوْدَشَ يَكْ جَفْتَبَلْ زَيلَه درَستْ كَردْ وَلَجَلَايَ سَرَ مَرَغْ پَرَوازَ كَردْ. مَرَغْ سُوزَنْ رَا قَرَضْ گَرَفتْ وَلَى خَيْلَى زَودَ ازْ دَوْخَتنَ خَسَتْهَ شَدْ. اوْ سُوزَنْ رَا رَهَ كَردْ وَآنَ رَا روَى قَفَسَه گَذاشَتْ وَبَهْ آشَپَزَخَنَه رَفَتَلَّا بَرَايَ بَچَه هَيَشَ غَذا آهَدَهَ كَندْ.

ولی بقیه پرنده ه عقب را در خل پرواز دیده بودند. آنها از مرغ خواستند که سوزن را به آنها قرض بدهد لایتوانند برای خودشان هم کل درست کنند. خیلی زود پرنده‌گان در همه جی آسهن به پرواز درآمدند.

وقتی که آخرین پرنده سوزن قرض گرفته را برگرداند، مرغ آنج نبود.
لبراين بچه هيش سوزن را گرفتند و شروع به لجزي با آن کردند. وقتی که
از لجزي خسته شدند، سوزن را در هسه انداختند.

بعد از آن بعد از ظهر، عقب برگشت. او سوزن را برای نصب کردن پرهی افلاط در طول سفرش خواست. مرغ روی قفسه را نگه کرد. آشپزخانه را هم نگه کرد. در حیط را هم نگه کرد. ولی سوزن گم شده بود.

مرغ از عذب خواهش کرد، “فقط یک روز به من فرصت بده.”. بعد از آن تو می‌توانی جلت را پرچ کنی و دوباره برای به دست آوردن غذا پرواز کنی. عذب گفت، “فقط یک روز دیگر.”. “اگر نتوانستی سوزن را پیدا کنی، توجیه یکی از جوجه هیت را در ازای آن به من بدھی.”

وقتی عَذَب روز بعد آمد، مرغ را در خل زیر و رو کردن هسه ه دید، ولی خبری از سوزن نبود. بلبراین عَذَب به سرعت پرواز کرد و یکی از جوجه ه را گرفت. و آن را به خود برد. بعد از آن همیشه، هر موقع سرو کله هی عَذَب پیدا می شد. مرغ را در خل زیر و رو کردن هسه ه برای پیدا کردن سوزن می دید.

هر موقع نديه ی جله‌ي عقب بر زمين می‌افتد، مرغ به جوجه هيش اخهار
می‌داد، از زمين خشك و بی آب و علف دور شوید.“. و جوجه ه جواب
می‌دادند ه احمق نیستیم. ه فرار می‌کنیم.”

Global Storybooks

globalstorybooks.net

مرغ و عقاب

✎ Ann Nduku
☞ Wiehan de Jager
☞ Marzieh Mohammadian Haghghi

